

pensi podle § 8, odst. 1 zák. č. 210/20 ve smyslu předpisů uherských, tedy ve smyslu § 88 zák. čl. XXI : 1886 podle pensijních statutů bývalé župy turčanské. Když tedy žal. úřad pensijní požitky st-logy, jak z obsahu nař. rozhodnutí na jevo jde, dle těchto statutů vyměřil, neporušil tím zákon.

Pokud jde o připočtení válečných let zjistil žal. úřad v napadeném rozhodnutí, že doplněk statutu župy turčanské, vydaného pod č. 97/2735-1913, který usnesen byl v řádné valné hromadě municipia, aby při stanovení pense župních zaměstnanců, kteří ve válce nekonali službu vojenskou, připočítán byl za každý válečný rok, ve službě ztrávený, vždy jeden rok, nebyl příslušným ministrem schválen a odepřel st-li započítati válečná léta. Stížnost nepopírá správnost tohoto skutkového zjištění, namítá toliko, že okolnost, že uvedený dodatek stanov, týkající se připočtení válečných let, ministrem schválen nebyl, nemůže st-le zbavit nároků tímto dodatkem stanov přiznaných.

Podle §§ 11 a 88 zák. čl. XXI : 1886 nabývají župní statuty, jimiž se upravují pensijní nároky župních úředníků, účinnosti teprve po schválení ministrem vnitra a po uplynutí 30 dnů po předepsaném vyhlášení. Jelikož v tomto případě jest nesporno, že shora zmíněný doplněk stanov min. vnitra schválen nebyl, nenabylo usnesení o změně stanov v doplňku uvedené platnosti a účinnosti. St-l nemůže proto pro sebe dovozovati z tohoto dodatku stanov žádných práv. Jestliže tedy za tohoto skutkového a právního stavu žalovaný úřad odepřel stěžovateli připočísti válečná léta, jednal ve smyslu zákona.

Z důvodů těchto byla stížnost jakožto bezdůvodná zamítnuta.

Č. 3282.

Státní zaměstnanci: I. * Nárok na vyšší drahotní přídavky na nemanželské dítě otci s jeho svolením v matrice narozených připsané není dle nař. z 23. června 1919 č. 348 Sb. zásadně omezen na dobu následující po zapsání nemanželského otce do matriky. — II. * Dodatečné splnění vyživovacích povinností státního zaměstnance k nemanželskému dítěti nebrání vzniku nároku na přiznání drahotních přídaveků ve smyslu čl. II. téhož nař.

(Nález ze dne 25. února 1924 č. 350.)

Věc: Eduard R. v R. proti ministerstvu spravedlnosti o drahotní přídavek.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem okr. soudu v L. ze 7. listopadu 1921 uznán byl st-l otcem nemanželského dítěte Marty S., nar. dne 8. dubna 1920, a byl odsouzen, aby ode dne podání žaloby, t. j. od 20. července 1921, platil na vydržování dítěte toho 60 Kč. měsíčně.

Rozsudkem sedrie v Levoči z 23. srpna 1922 byl rozsudek okr. soudu změněn v ten smysl, že st-l jest povinen platiti na výživu dítěte Marty S. měsíčně 200 Kč od 20. července 1921 do 8. dubna 1934. V dů-

vodech rozsudku se praví, že vzhledem k služebním požitkům st-lovým a vzhledem k tomu, že za předpokladu lehké splnitelných podmínek nař. z 23. června 1919 č. 348 Sb. má žal. právo požadovat pro svoje nemanželské dítě služební přídavek měs. 754 K, uznává sedrie přiměřeným, aby st-l platil aspoň 200 Kč měsíčně.

Písemným prohlášením z 10. října 1922 svolil st-l k tomu, aby mu zmíněné již dítě mimo manželství zrozené bylo v matrice narozených připsáno. Toto svolení vydal st-l ve smyslu čl. II. posl. věty nař. č. 348/1919. V důsledku toho byl duchovní správou mor. zem. porodnice v Brně st-l v knize narozených dne 16. října 1922 zapsán jako otec řečeného dítěte.

Podáním z 19. října 1922 pak žádal st-l, odvolávaje se na rozsudek sedrie v L. a na zápis v knize narozených, jako otec zmíněného dítěte, aby mu od 8. dubna 1920 byly poukázány ve smyslu čl. II. posl. věty nař. 348/1919 zvýšený drahotní přídavek a mimořádná jakož i nouzová výpomoc pro toto dítě. Připomenul, že jakmile toto zvýšení obdrží, zaplatí za dobu od 8. dubna 1920 do 8. září 1922 za každý měsíc po 200 K k rukám poručníka dítěte.

Výměrem presidia soudní tabule v Košicích z 24. října 1922 resp. ze 7. listopadu 1922 byl pak st-li vyměřen zvýšený drahotní přídavek jakož i mimořádná a nouzová výpomoc s ohledem na řečené dítě od 1. května 1920 počínajíc.

Podáním z 12. prosince 1922 sdělil okr. soud v Z. jakožto soud poručenský žal. úřadu, že st-l platil na alimentech na dítě Martu S. od 1. května 1920 počínaje měsíčně 200 K zaslav dne 9. prosince 1922 za dobu od 1. května 1920 do 31. srpna 1920 částku 5600 K a platě od 1. září 1922 měsíčně po 200 Kč. Ježto však zvýšení drahotních přídaveků st-lových činí 754 K měsíčně, mínil okresní soud v Z., že se st-l na újmu nezl. dítěte nebo na újmu eráru obohatil.

Nař. rozhodnutím bylo pak presidiu soudní tabule v K. sděleno, že ustanovení čl. II. nař. 348/1919 mělo zřejmě tu intenci, aby nemanželské dítě, pokud se týče drahotních přídaveků, bylo na roveň postaveno dítěti manželskému, jestliže otec o ně pečuje jako o dítě manželské. Nežije-li dítě ve společné domácnosti s otcem, předpokládá se, že otec pečuje o ně jako o manželské, jestliže bylo připsáno v matrice nemanželskému otci s jeho svolením a otec k němu plní vyživovací povinnosti. Vyšší drahotní přídavek na takové nemanželské dítě přísluší však teprve od té doby, kdy dítě bylo v matrice připsáno (resp. od 1. dne měsíce následujícího po zápisu; § 47 sl. pragm.). Že u st-le nebyl před zápisem do matriky dán ani předpoklad plnění vyživovacích povinností, vyplývá z toho, že se dal na alimenty žalovati. Žal. úřad nařídil pak soudní tabuli v K., aby st-li podle toho znovu byly upraveny drahotní přídavky na jeho nemanželské dítě a aby přeplatky na drahotních přídavecích dříve nesprávně poukázaných mu byly předepsány k náhradě.

Intimujíc tento výnos, presidium soudní tabule v K. výměrem ze 14. února 1923 vyslovilo, že poukaz ze 24. října 1922 a ze 7. listopadu 1922 pro dobu od 1. května 1920 do 30. října 1922 pozbývá účinnosti a ponechalo zmíněné poukazy v platnosti teprve pro dobu od 1. listopadu

1922, předepsavši zároveň st-li přeplatek vzniklý za dobu od 1. května 1920 do 31. října 1922 částkou 20.775 Kč k náhradě.

Rozhoduje o stížnosti vycházel nss z následujících úvah:

Stížnost brojí toliko proti názoru žal. úřadu, že st-li přísluší vyšší drahotní přídavky na nemanželské dítě teprve ode dne, kdy mu v matrice bylo připsáno a kdy začal platit alimentární dávky. Dle mínění st-le má zápis v matrice, třeba byl teprve dne 10. října 1922 proveden, za následek, že st-l musí býti považován za nemanželského otce dítěte ode dne narození dítěte.

Stížnost namítá dále, že ustanovení čl. II. nař. ze dne 23. června 1919 č. 348 Sb. hodí se i na případ, když nemanželský otec splnil své vyživovací povinnosti pro praeterito. Ježto pak st-l zaslal poručenskému soudu v Z. alimentární dávky za celou dobu od narození dítěte, splnil tím d o d a t e č n ě svoji alimentární povinnost a splnil tím i podmínku článkem II. nař. 348/1919 předepsanou.

Nss stížnosti dař za pravdu v obou těchto směrech.

Čl. II. nař. 348/1919 stanoví, že nemanželské děti posuzují se stejně jako legitimní děti zaměstnance také tehdy a) jsou-li s jeho svolením v matrice jemu připsány a b) plní-li k nim vyživovací povinnosti.

Prvým předpokladem nároku, aby nemanželské dítě bylo postaveno na roveň dětem legitimním, jest, že přirozený otec dítěte i vůči úřadům matričním jako otec jeho se prohlásil.

Zápis nemanželského otce do matriky, stal-li se s jeho svolením, tvoří dle § 64 o. z. o. plný důkaz otcovství. Právní status otcovství nemanželského dítěte se tedy zápisem do matriky nezakládá, nýbrž osvědčuje, a není proto možno v právních vztazích, které se k otcovství poji, datovati otcovství teprve ode dne zápisu do matriky, nýbrž již od zrození nemanželského dítěte.

Druhý zákonný předpoklad nároku na drahotní přídavek dle cit. nař. jest ten, že nemanželský otec plní k svému nemanželskému dítěti vyživovací povinnost. Nař. nerozeznává, zdali ji plní ze svého svobodného rozhodnutí, či teprve, když byl k tomu uznán povinným. Dle textování čl. II. nař. není také rozhodno, zdali svou povinnost vyživovací plnil v periodických dávkách, či dodatečně úhrnnou sumou. Záleží jen na tom, zdali této své povinnosti plně dostál.

Nař. rozhodnutí připisuje však časovému momentu jak zápisu do matriky tak i splnění povinnosti vyživovací význam, který po náhledu nss z ustanovení čl. II. cit. nař. nelze mu přikládati. Spočívá tedy na mylném náhledu právním, pročť slušelo je dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Tím odpadá potřeba zabývati se námitkou odvodního spisu žal. úřadu, že výměr presidia soudní tabule z 24. října 1922 byl jenom výplatným opatřením, které jsouc nezákonné mohlo kdykoliv úřadem býti změněno, — a nemusil tedy nss řešiti otázku, zda oba výměry presidia soudní tabule z 24. října 1922 a ze 7. listopadu 1922, jakkoli byly vydány o nároku st-lem na úřad vzneseném a o konkrétní skutečnosti a právní předpisy opřeném, byly způsobilé právní moci; otázku tuto bylo tím méně řešiti, ježto st-l v tomto směru vůbec žádné námitky neformuloval.